

SERGEI TARENTJEV

Sergei Terentjev pukeutuneena yhteen vuosien 1997–1998 *Myytit*-sarjan asuista työhuoneessaan Pietroskoissa. Sarja oli osa *Second Hand* -projektia. Valokuva: Kimmo Sarje.

Petroskoin keskustan arkkitehtuuri on suurelta osin juhlavaa ja jähmeää 1950-luvulla rakennettua neuvostoklassismia. Pääkatu on prospekt Lenina, jota ulitsat kuten Dzerzhinskogo, Antikainena ja Andropova leikkaavat. Kirovin patsas seisoo hänen nimelleen omistetun aukion keskellä mahtipontisen Musiikkiteatterin edessä. Ulitsa Karla Marxa on yksi aukiolle johtavista bulevardeista. Sosialismin mallikaupungin symbolejaan Pietroskoi näyttää kuitenkin kantavan kevyesti vailla ahdistusta. Katu- ja kahvilaelämä on vilkasta ja nuoret muotitietoisia.

Sergei Terentjev (s. 1956), taiteilija ja organisaattori, on yksi Pietroskoin kuvataidekulttuurin uudistajia. Hän ei ole syntyperäinen pietroskoilainen, vaan muutti Karjalan tasavallan pääkaupunkiin 1986 Ivanovasta, neuvostovallan kehdestä. Hänen kristusmainen olemuksensa vastaa paljossa mielikuviamme neuvostoajan tosinajattelijasta. Monilla näyttelyillään ja tempauksillaan hän on koetellut ympäristönsä suvaitsevaisuuden rajoja. Perinteiset neuvostonäkemykset taiteesta ja kulttuurista ovat ainakin varttuneen yleisön piirissä vielä lujassa. Pietroskoissa taiteellinen avantgarde ei turhaudu moniarvoisessa välinpitämättömyydessä kuten usein lännessä.

Koulutukseltaan Terentjev on taidemaalari, ja hän on osallistunut näyttelyihin 1980-luvun alusta lähtien. Hänen maalauksensa ovat ekspressiivisiä ja monimuotoisia yksityiskohdissaan. Ensimmäisen yksityisnäyttelynsä hän piti kuitenkin vasta 1990 Joensuussa. Paitsi maalarina hän on toiminut useiden vuosien ajan myös teatterilavastajana. Vähitellen Terentjevin kiinnostus siirtyi tapahtumiin, performansseihin ja installaatioihin. Esimerkiksi hän avasi vaimonsa Marija Jufan kanssa 1991 lyhyen aikaa toimineen *Taide*-nimisen gallerian Pietroskoissa. Suomalainen Anu Torikka kutsuttiin pitämään ensimmäinen näyttely. Tällä hetkellä Terentjev toimii Kulttuurialoitteiden keskuksen taiteellisenä johtajana.

Paljas mekaniikka oli eroottis-sosialistinen projekti, joka toteutettiin 1996 yhteistyössä muun muassa valokuvaaja Vitali Golubevin ja Miss Pietroskoin Antonia Kubartsukin kanssa. Valokuvissa, jotka ripustettiin entiseen poliittisen propagandan keskukseseen, Kubartsuk poseerasi alastomana kivilouhoksella, raskaiden maansiirtokoneiden rinnalla osin karkean sepelin peittämänä. *Second Hand* oli ironinen ja ehkä terapeutinenkin 1997 alkanut kannanottojen sarja Karjalaan Suomesta ja muualta lännestä tulneiden avustusten yltäkylläisyydessä. Kaikkea tuli vaatteista uskontoon ja avantgardetaiteeseen – ja liian usein huonolaatuista. Ulkoa annettua kirppisidentiteettiä vastustettiin. Vaatteita maalattiin ja niille soitettiin klassista taidemusiikkia. Projektiin liittyi muun muassa 2000–2002 *Barbizona*-valokuvasarja, jossa Barbie-nuken päivä- ja yöpuoli olivat yhtäläisesti tarkastelun kohteena.